

Geschillenkamer

Beslissing 147/2023 van 9 november 2023

Dossiernummer : DOS-2023-04050

Betreft : Camerabewaking door buur

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: De heer X, hierna “de klager”;

De verwerkingsverantwoordelijken: De heer Y1 en mevrouw Y2, hierna “de verweerders”

I. Feiten en procedure

1. Op 29 september 2023 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerders.
2. Het voorwerp van de klacht betreft de plaatsing van bewakingscamera's door de verweerders (buren van de klager), dewelke volgens de klager zodanig gericht zijn dat deze ook delen van zijn eigendom filmen, waardoor de klager op beeld zou worden vastgelegd.
3. Op 16 oktober 2023 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

II. Motivering

4. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
5. Wanneer een klacht geseponneerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
 - een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².
6. In het geval op meer dan één grond wordt geseponneerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.³

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p. 18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ *Ibidem*.

7. In het voorliggend geval gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht op grond van beleidsoverwegingen. Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en daarom beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.

8. De Geschillenkamer wijst erop dat de wet van 21 maart 2007 *tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's* de politiediensten aanduidt als de instantie die primair verantwoordelijk is voor het toezicht op de bepalingen van voormelde wet. Het is namelijk aan de lokale politie dat de beslissing om een bewakingscamera te installeren moet worden gemeld. De lokale politie is ook bevoegd om vaststellingen te doen in het kader van de strafbepalingen die de niet-naleving van deze wet sanctioneren. In navolging hiervan blijkt uit het dossier dat de klager meerdere klachten heeft ingediend bij de lokale politiedienst. De Geschillenkamer wil in dit verband vermijden dat er een dubbel onderzoek plaatsvindt, waarbij zowel zijzelf als de politiedienst zouden optreden met betrekking tot dezelfde feiten. Bovendien geeft de klager aan dat er ook (een) gerechtelijke procedure(s) zou(den) zijn geïnitieerd, waarvan het evenwel voor de Geschillenkamer onduidelijk is of deze thans al dan niet nog hangend zijn. In een dergelijke omstandigheid is het niet opportuun gevolg te geven aan deze klacht.

9. Ten overvloede wijst de Geschillenkamer nog op het volgende. Volgens de klager heeft de politie naar aanleiding van controles ter plaatse meegedeeld dat de camera's die beelden van het voetpad, fietspad en de parkeerstrook vastleggen, ook voor de poort van de klager, nuttig kunnen zijn wanneer voortvluchtigen daar stand houden met hun voertuig teneinde deze te kunnen opvolgen. Dienaangaande merkt de Geschillenkamer op dat artikel 7 van de wet van 21 maart 2007 *tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's* waarin de mogelijkheden worden afgebakend tot het plaatsen van bewakingscamera's in een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats⁴, waaronder dus zoals in voorliggend geval het privéterrein van de verweerder, voorziet dat de door die bewakingscamera's vastgelegde beelden desgevallend kunnen worden aangewend voor het bekijken van deze beelden in real time om onmiddellijk te kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde. Het opnemen van beelden is uitsluitend toegestaan teneinde bewijzen te verzamelen van overlast of van feiten die een misdrijf opleveren of schade veroorzaken en daders, verstoorders van de openbare orde, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren (artikel 7, §3 van voormelde wet van 21 maart 2007).

⁴ Art. 2. Wet 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's:

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

[...]

3° niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats : elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats, die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers;

10. Dit betekent echter geenszins dat de bewakingscamera's geplaatst in een 'niet voor het publiek toegankelijke plaats' en dus enkel bestemd zijn om het privéterrein te bewaken, ook op zodanige wijze mogen worden gericht dat het bereik ervan daar buiten gaat en ook de 'niet-besloten plaatsen' viseert, of het privéterrein van de aanpalende terreinen. Een niet-besloten plaats is elke plaats die niet door een omsluiting is afgebakend en vrij toegankelijk is voor het publiek, waaronder de openbare wegen beheerd door de openbare overheden bevoegd voor het wegbeheer (artikel 2, 1° van dezelfde wet van 21 maart 2007). De bewakingscamera's die een niet-besloten plaats viseren, mogen daarenboven enkel worden geplaatst door een openbare overheid⁵, dus niet door een natuurlijke persoon zoals de verweerder. De vaststellingen omtrent het concrete bereik van de bewakingscamera's geplaatst door de verweerder dienen te worden gedaan in het licht van de wet van 21 maart 2007 zoals hierboven omschreven.
11. Op basis van de informatie waarover zij momenteel beschikt en aldus bij gebrek aan concrete vaststellingen, acht de Geschillenkamer het niet opportuun om maatregelen te nemen. Het dossier bevat niet voldoende bewijsmateriaal om te concluderen dat er sprake is van een duidelijke inbreuk op de regelgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens. Bij gebrek aan stukken ter staving van een manifeste inbreuk op de AVG, in samenhang met de beperkte middelen dewelke de Gegevensbeschermingsautoriteit ter beschikking staan hetwelk het haar onmogelijk maakt om elke klacht te onderzoeken inzake camerabewaking waarin burens betrokken zijn, meent de Geschillenkamer dat het op basis van de huidige elementen in het dossier niet passend is om handhavend op te treden met betrekking tot de voorliggende klacht.

III. Publicatie van de beslissing

12. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
13. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verwerkingsverantwoordelijken overmaken⁶. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van de verwerkingsverantwoordelijke(n). De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit

⁵ Art. 5.§ 1. *De beslissing tot het plaatsen van een of meer vaste bewakingscamera's in een niet-besloten plaats wordt genomen door de verwerkingsverantwoordelijke.*

De verwerkingsverantwoordelijke bedoeld in het eerste lid kan alleen maar een openbare overheid zijn.

⁶ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

heeft verzocht ten opzichte van de verwerkingsverantwoordelijke(n) en de kennisgeving van de beslissing aan de verwerkingsverantwoordelijke(n), zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren⁷. Dit is hier niet het geval.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van art. 95, §1, 3° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, voorliggende klacht te seponeren.

Op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten⁸. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.⁹, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid¹⁰.

(get). Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer

⁷ *Ibidem*.

⁸ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

⁹ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.

¹⁰ Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.